

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/182/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110247814
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Školníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1110247814.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Školníkovej a členiek senátu JUDr. Andrey Sedlačkovej a JUDr. Marty Šasinkovej v právnej veci žalobcu: UNIPHARMA - 1. slovenská lekárnická akciová spoločnosť, Opatovská cesta 4, 972 01 Bojnice, IČO: 31 625 657 proti žalovanému: T. Š. T. - Š.-L., miesto podnikania Y. XXXX/X, XXX XX X. - U. T., IČO: XX XXX XXX, nar. X.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXXX/X, XXX XX X. - U. T., štátny občan U., zastúpenému Y. T. Š., bytom V. XX, XXX XX L. o zaplatenie sumy 10.089,31 eura s príslušenstvom a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 25Cb/71/2011-209 zo dňa 19.10.2018 takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 25Cb/71/2011-209 zo dňa 19.10.2018 v napadnutom výroku II. v časti úrokov z omeškania a v napadnutom výroku III. o náhrade trov konania p o t v r d z u j e .

II. Súd p r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava I ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania; výrokom II. zaviazal žalovaného na povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 10.089,31 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 622,93 eura od 10.7.2010 do zaplatenia, zo sumy 130,68 eura od 12.10.2010 do 14.9.2011, zo sumy 2.115,63 eura od 12.10.2010 do zaplatenia, zo sumy 1.043,46 eura od 13.10.2010 do zaplatenia, zo sumy 481,43 eura od 18.10.2010 do zaplatenia, zo sumy 478,61 eura od 25.10.2010 do zaplatenia, zo sumy 277,09 eura od 26.10.2010 do 30.5.2011, zo sumy 396,13 eura od 30.10.2010 do zaplatenia, zo sumy 2.191,64 eura od 13.11.2010 do zaplatenia, zo sumy 199,52 eura od 14.11.2010 do zaplatenia, zo sumy 1.085,70 eura od 16.11.2010 do zaplatenia, zo sumy 1.474,26 eura od 20.11.2010 do zaplatenia s tým, že žalovaný bude žalobcovi plniť v súlade s rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I o určení splátkového kalendára sp. zn. 37OdS/1/2017 zo dňa 28.5.2018; výrokom III. rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, a to s poukazom na ustanovenia § 166a ods. 1, § 167e ods. 1, § 168f ods. 5 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoKR“), § 1 ods. 1, ods. 2, § 261 ods. 1, § 409 ods. 1, § 272 ods. 1, § 411, § 447, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 162 ods. 1 písm. a), ods. 3, § 164, § 204, § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 8.12.2010 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 10.980,83 eura s príslušenstvom, čo odôvodnil tým, že žalovanému dodal tovar za celkovú kúpnu cenu 10.980,83 eura, pričom žalovaný kúpnu cenu za dodaný tovar

neuhradil. Žalobca dodanie tovaru fakturoval žalovanému jednotlivo a žalovaný prevzatie objednaného tovaru potvrdil na každej faktúre svojím podpisom a odtlačkom pečiatky. Nakoľko sa žalovaný dostal so zaplatením kúpnej ceny do omeškania, uplatnil žalobca aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z jednotlivých fakturovaných súm. Na podporu svojich tvrdení predložil žalobca jednotlivé faktúry a dodacie listy (taxatívne uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku).

3. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 10.3.2011 žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie istiny 483,75 eura s príslušenstvom, nakoľko žalovaný uvedenú sumu uhradil žalobcovi po začatí konania a následne súd prvej inštancie vydal dňa 24.3.2011 platobný rozkaz pod č. k. 31Rob/282/2010-66, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 10.497,08 eura s príslušenstvom a trovy konania. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom namietal neopodstatnenosť žaloby a navrhol vypočutie svedka T. Y. - zamestnanca žalobcu.

4. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 15.5.2012 žalobca vzal žalobu späť v časti istiny 130,68 eura z dôvodu jej úhrady žalovaným po podaní žaloby na súd. Žalobca vo vyjadrení k odporu potvrdil pravdivosť tvrdenia žalovaného o vrátení časti tovaru, ale súčasne zdôraznil, že za vrátený tovar už boli žalovanému vystavené dobropisy v súhrne na sumu 483,75 eura, o ktorú už bol žalobný návrh znížený a táto suma už nie je predmetom žaloby. Vrátenie tovaru sa vzťahovalo výlučne na tovar dodaný žalobcom, avšak žalovaný nevedel hodnoverne preukázať, o aký tovar malo ísť a tak odovzdal zamestnancovi žalobcu tovar aj od iných distribútorov. V zmysle dohody následne žalobca za tovar, ktorý dodal a bol vrátený, vystavil žalovanému dobropisy a ostatný tovar mal byť vrátený žalovanému. Zároveň žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie istiny 277,09 eura z dôvodu jej úhrady žalovaným po podaní žaloby na súd. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 25Cb/71/2011-105 zo dňa 10.1.2013 zastavil konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 407,77 eura, v dôsledku čoho predmetom sporu ostala pohľadávka žalobcu vo výške 10.089,31 eura s príslušenstvom.

5. Na pojednávaní dňa 19.10.2018 žalovaný poukázal na skutočnosť, že uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 37OdS/1/2017 zo dňa 28.5.2018 súd žalovanému ako dlžníkovi určil splátkový kalendár. Žalovaný na základe výzvy ustanoveného správcu v dobrej viere medzi veriteľmi uviedol aj žalobcu, na základe čoho bola predmetná pohľadávka zaradená do splátkového kalendára, v nadväznosti na čo mal žalovaný za to, že pohľadávka je medzi stranami vysporiadaná a vzhľadom na rozhodnutie o oddlžení je potrebné žalobu zamietnuť.

6. V ďalšej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku súd prvej inštancie opísal skutkový stav zistený z listinných dôkazov (faktúry a dodacie listy, potvrdenie o prevzatí tovaru zo dňa 31.1.2011), z výsluchov svedkov T. Y. Y. a I. P., uviedol svoje zistenia vyplývajúce z Obchodného vestníka č. 109/2018, deň vydania 7.6.2018, a to, že Okresný súd Bratislava I uznesením sp. zn. 37OdS/1/2017 zo dňa 28.5.2018 určil dlžníkovi T. H. T. Š. splátkový kalendár tak, že dlžník zaplatí každému nezabezpečenému veriteľovi počas nasledujúcich piatich rokov od prvého dňa kalendárneho mesiaca, ktorý nasleduje po kalendárnom mesiaci, v ktorom bol určený splátkový kalendár, kvótu 100% z pohľadávky každého nezabezpečeného veriteľa a zároveň rozhodol tak, že dlžníka T. H. T. Š. oddlžuje tak, že ho zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba splátkovým kalendárom, a to v rozsahu, v akom nebudú splátkovým kalendárom uspokojené a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia. V nadväznosti na zistenia vyplývajúce z uznesenia Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 37OdS/1/2017 zo dňa 28.5.2018 súd prvej inštancie posudzoval, či je daný zákonný dôvod na zastavenie predmetného konania, pričom s poukazom na ustanovenie § 168f ods. 5 ZoKR dospel k záveru, že na rozdiel od rozhodnutia o vyhlásení oddlžovacieho konkurzu (§ 167e ZoKR), rozhodnutie o určení splátkového kalendára nie je dôvodom na zastavenie súdneho konania, ktorého predmetom je pohľadávka uspokojovaná splátkovým kalendárom, ale naopak, ustanovenie § 168f ods. 5 ZoKR s pokračovaním súdnych konaní explicitne počíta. Súd prvej inštancie ustálil, že predmetom tohto sporu je pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená len splátkovým kalendárom v zmysle ustanovenia § 166a ods. 1 písm. a) ZoKR, nakoľko vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bola žalovanému súdom poskytnutá ochrana pred veriteľmi. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie ustálil, že nie je daný zákonný dôvod na zastavenie tohto konania.

7. Na pojednávaní konanom dňa 16.3.2016 žalovaný navrhol dané konanie prerušiť do rozhodnutia sporu vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 28Cb/228/2010, v ktorom sa rieši náhrada škody medzi žalovaným a Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. Súd prvej inštancie po posúdení tohto procesného návrhu dospel k záveru, že nie je daný dôvod na prerušenie konania, nakoľko ide o skutkovo

odlišný spor, v ktorom sa neprejednáva nijaká otázka, ktorú by súd nebol oprávnený riešiť v tomto konaní, alebo ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní a z toho dôvodu súd prvej inštancie návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol (výrok I. napadnutého rozsudku).

8. Po vykonaní dokazovania a vyhodnotení jeho výsledkov súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku ustálil dôvodnosť žalobného návrhu s tým, že medzi stranami nebolo sporné, že medzi žalobcom ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim došlo ku vzniku záväzkového vzťahu - kúpnej zmluvy uzatvorenej v ústnej forme, predmetom ktorej bol záväzok žalobcu dodať žalovanému objednaný tovar a záväzok žalovaného zaplatiť žalobcovi za dodaný tovar kúpnu cenu v lehote splatnosti. V konaní nebolo sporné, že žalobca si svoj záväzok zo zmluvy splnil riadne a včas, keď dodal žalovanému objednaný tovar v požadovanom množstve a akosti. Rovnako nebolo sporné, že žalovaný žalobcovi kúpnu cenu za dodaný tovar nezaplatil, čo vyplynulo najmä z dodacích listov a faktúr opatrených pečiatkou a podpisom žalovaného. Žalovaný v rámci procesnej obrany sponchybnil výšku žalobcom uplatnenej kúpnej ceny, keď namietal, že po ukončení činnosti prevádzky vrátil žalobcovi tovar vo väčšej hodnote, než akú mu žalobca dobropisoval. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný svoje tvrdenia nepreukázal. Z potvrdenia o prevzatí tovaru zo dňa 31.1.2011 a zo svedeckej výpovede svedka Y. mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca umožnil žalovanému vrátiť časť dodaného tovaru, pričom sa jednalo o tovar v množstvách a v druhu uvedených v hornej časti uvedenej listiny nad podpisom svedka potvrdzujúceho prevzatie tovaru. Žalobca predloženými dobropismi hodnoverne preukázal, že z kúpnej ceny odpočítal cenu vráteného tovaru, a naopak žalovanému sa nepodarilo preukázať, že by žalobcovi vrátil tovar vo vyššej cene, než aká mu bola dobropisovaná. Svedkyňa P. vo svojej výpovedi uviedla, že žalovanému dňa 31.1.2011 pri vrátení tovaru žalobcovi nepomáhala, a teda jej výpoveď rovnako nepodporila žalovaným uvádzané argumenty. Žalobca počas konania pôvodne uplatnenú kúpnu cenu upravil čiastočnými späťvzatiami žaloby o sumu dobropisovanú žalovanému za vrátený tovar a o sumy uhradené žalovaným žalobcovi po začatí konania, v nadväznosti na čo súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie kúpnej ceny vo výške 10.089,31 eura bol v konaní bez pochybností preukázaný a žaloba je dôvodná. Nakoľko si žalovaný svoju povinnosť zaplatiť kúpnu cenu riadne a včas nesplnil, dostal sa do omeškania s platením svojho peňažného záväzku, v dôsledku čoho žalobcovi vzniklo právo na úroky z omeškania v zmysle § 369 Obchodného zákonníka, pričom súd prvej inštancie posúdil žalobcom v žalobe uplatňované úroky z omeškania ako uplatnené v zákonnej výške a preto zaviazal žalovaného na platenie úrokov z omeškania dňom nasledujúcim po dni splatnosti príslušných faktúr. V závere odôvodnenia napadnutého rozsudku súd prvej inštancie opätovne poukázal na ustanovenie § 168f ods. 5 ZoKR, v zmysle ktorého rozhodnutie, ktoré zaväzuje dlžníka zaplatiť pohľadávku, možno vykonať iba v rozsahu a v lehotách podľa splátkového kalendára. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi žalobou uplatnenú sumu spolu s príslušenstvom, zároveň rozhodol, že žalovaný bude povinný plniť v súlade s rozhodnutím o určení splátkového kalendára, t.j. toto rozhodnutie bude vykonateľné v rozsahu a v lehotách určených v splátkovom kalendári.

9. Žalobca čiastočnými späťvzatiami žaloby vzal žalobu späť z dôvodu čiastočných úhrad žalovaným po podaní žaloby na súd a tiež dobropisy boli splatné až po podaní žaloby na súd, z čoho podľa súdu prvej inštancie vyplýva, že v uvedenej časti zaviniel zastavenie konania žalovaný, keď žalobcovi plnil v intenciách žalobného návrhu, resp. umožnil žalobcovi dobropisovať časť kúpnej ceny až po začatí predmetného konania a v zostávajúcej časti žaloby bol žalobca úspešný v celom rozsahu, v nadväznosti na čo súd prvej inštancie ustálil, že žalobca má v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

10. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie v rozsahu výroku II. v časti úrokov z omeškania a v rozsahu výroku III. o náhrade trov konania, keď v úvode svojho odvolania uviedol, že rozhodnutie napáda v časti súdnych trov a úrokov z omeškania a právneho zastúpenia s tým, že rozhodnutie je v rozpore s rozhodnutím okresného súdu zo dňa 7.6.2018 pod č. 37OdS/1/2017. Podaným odvolaním sa žalovaný domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a aby si vyžiadal z Okresného súdu Bratislava I spis 37OdS/1/2017 a zobral právoplatné uznesenie zo dňa 7.6.2018 do úvahy pri svojom rozhodovaní. Žalovaný v odvolaní uviedol, že súd ho rozhodnutím o splátkovom kalendári zaviazal, že veriteľovi Unipharma má v rozsahu 5 rokov zaplatiť cca 13.000,- eur, čo aj žalovaný v mesačných splátkach robí a keby sa proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie v zákonnej lehote neodvolal, tak mu za pol roka dajaký člen exekútorskej mafie zaklope na dvere s tým, že chce od neho 25.000,- eur. Žalovaný tiež uviedol, že súd prvej inštancie porušil jeho práva. Predvolanie na

pojednávaniu mu prišlo 7 kalendárnych dní pred samotným vytýčeným pojednávaním, čo znamená, že mal 5 pracovných dní na objednanie sa a naštudovanie spisu, čo na Okresnom súde Bratislava I nie je fyzicky možné, t.j. žalovaný podľa svojho tvrdenia nemal čas na prípravu. Ďalej žalovaný uviedol, že na vytýčené pojednávanie nebol písomne volaný ani jeho právny zástupca, čím tiež boli práva žalovaného porušené. Zároveň žalovaný v odvolaní namietal, že zákonná sudkyňa súdu prvej inštancie na začiatku pojednávania prejedlikovala svoje neskoršie rozhodnutie, čo podľa tvrdenia žalovaného dokazuje zvukový záznam z pojednávania a v nadväznosti na čo sa žalovaný domnieva, že boli porušené jeho práva vyplývajúce z Ústavy Slovenskej republiky. Žalovaný tiež uviedol, že nerozumie bodom 35 a 40 odôvodnenia napadnutého rozsudku, kde súd konštatuje, že predmetom sporu je vlastne pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená len splátkovým kalendárom a splátkový kalendár hovorí o sume cca 13.000,- eur. Žalovaný nerozumie, ako ho môže okresný súd odsúdiť na zaplatenie istiny vo výške 10.000,- eur + úroky z omeškania 9% od roku 2011 + trovy konania a právneho zastúpenia, čo všetko dá vyššie uvedenú sumu 25.000,- eur s tým, že pri čítaní rozsudku má žalovaný pocit, ako keby súd nemal jasno v tom, kto je žalobca a kto žalovaný. Napadnutý rozsudok by žalovaný považoval za spravodlivý, keby žalobcu neuviedol s poctivým úmyslom ako jedného zo svojich veriteľov a žalobca by zmeškal 90 dňovú lehotu na podanie námietky k rukám správcu konkurznej podstaty, čo sa ale nestalo.

11. K odvolaniu žalovaného sa žalobca vyjadril podaním svojho právneho zástupcu zo dňa 11.1.2019, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že napadnutý rozsudok je v rozpore s uznesením Okresného súdu Bratislava I vydaným v konaní pod sp. zn. 37OdS/1/2017, ale naopak žalobca má za to, že napadnuté rozhodnutie vychádza z uznesenia Okresného súdu Bratislava I vydaného v konaní o oddĺžení, a to s poukazom na znenie výroku II. napadnutého rozsudku. Zároveň súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku s poukazom na § 168f ods. 5 ZoKR uviedol, že rozhodnutie, ktoré zaväzuje dlžníka zaplatiť pohľadávku, možno vykonať iba v rozsahu a v lehotách podľa splátkového kalendára. Vzhľadom na uvedené žalobca uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za vecne správny a navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

12. Žalovaný v odvolacej replike zo dňa 21.2.2019 uviedol, že vo svojom odvolaní podanom v zákonnej lehote napadol rozsudok v časti trov konania a právneho zastúpenia a úrokov z omeškania s tým, že suma s príslušenstvom ďaleko prevyšuje sumu určenú splátkovým kalendárom. Žalovaný sa odvolal na § 168f ods. 5 ZoKR a žiadal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil.

13. Žalobca sa k odvolacej replike žalovaného nevyjadril, pričom táto bola vtedajšiemu právnenému zástupcovi žalobcu súdom prvej inštancie doručená dňa 23.7.2019.

14. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd v zmysle § 34 v spojení s § 470 CSP po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi v zmysle § 379 a § 380 CSP dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je v odvolaní dotknutej časti vo výrokoch vecne správny, keď súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav, z ktorého po vyhodnotení dôkazov vyvodil správne právne závery premietnuté do výrokovej časti napadnutého rozsudku.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisu, s obsahom napadnutého rozsudku a s konaním pred súdom prvej inštancie, ktoré predchádzalo jeho vyhláseniu, ako aj s obsahom odvolania žalovaného a následných vyjadrení strán sporu odvolací súd konštatuje vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie v odvolaní žalovaného dotknutom výroku II. v časti úrokov z omeškania a vo výroku III. o náhrade trov konania, s ktorého odôvodnením sa odvolací súd stotožňuje a konštatuje súladnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku s dikciou ustanovenia § 220 ods. 2 CSP s tým, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejмый myšlienkový postup súdu prvej inštancie vedúci ku v ňom ustáleným skutkovým a právnym záverom premietnutým do výrokovej časti napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie sa dostatočným, náležitým, zrozumiteľným a vecne správnym spôsobom vysporiadal so

všetkými skutočnosťami podstatnými pre rozhodnutie vo veci. Konanie pred súdom prvej inštancie bolo vedené v súlade so zásadou kontradiktórnosti civilného procesu a odvolací súd nezistil žiadne vady procesného charakteru, ktoré by mali za následok nesprávnosť napadnutého rozhodnutia.

18. V prvom rade odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že žalovaný v odvolaní žiadnym spôsobom nespochybnil skutkové a právne závery súdu prvej inštancie vo vzťahu ku kúpnej zmluve uzavretej medzi stranami sporu, ako ani samotnú výšku priznanej istiny v sume 10.089,31 eura a výšku priznaných úrokov z omeškania v sadzbe 9% ročne. Za rešpektovania zásady viazanosti odvolacími dôvodmi, vyplývajúcej z ustanovenia § 380 CSP, odvolací súd konštatuje, že žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne relevantné dôvody spôsobilé spochybniť správnosť rozsudku súdu prvej inštancie v odvolaní dotknutej časti. Odvolaciu argumentáciu žalovaného týkajúcu sa výsledku konania o návrhu na určenie splátkového kalendára vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 37OdS/1/2017 odvolací súd vyhodnotil ako v danom prípade nedôvodnú a v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť nesporne vyplývajúcu tak z výrokovkej časti, ako aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku, a to skutočnosť, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní zohľadňoval závery vyplývajúce z uznesenia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28.5.2018 pod sp. zn. 37OdS/1/2017 (zverejnenom v Obchodnom vestníku 109/2018 dňa 7.6.2018), keď vo výroku II. napadnutého rozsudku výslovne uviedol, že „žalovaný bude žalobcovi plniť v súlade s rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I o určení splátkového kalendára sp. zn. 37OdS/1/2017 zo dňa 28.5.2018“ a v bode 60 odôvodnenia napadnutého rozsudku s poukazom na ustanovenie § 168f ods. 5 ZoKR uviedol, že „toto rozhodnutie bude vykonateľné v rozsahu a v lehotách určených v splátkovom kalendári“, čo zodpovedá dikcii ustanovenia § 168f ods. 5 ZoKR, podľa ktorého ak pred určením splátkového kalendára začalo súdne konanie alebo iné konanie o zaplatenie pohľadávky, ktorá môže byť uspokojená iba splátkovým kalendárom (§ 166a), takéto konanie pokračuje i naďalej. Rozhodnutie, ktoré zaväzuje dlžníka zaplatiť pohľadávku, však možno vykonať iba v rozsahu a v lehotách podľa splátkového kalendára. V nadväznosti na vyššie uvedené odvolací súd zdôrazňuje, že v danom prípade niet pochýb o tom, že dané konanie iniciované žalobou žalobcu o zaplatenie istiny s príslušenstvom z titulu kúpnej zmluvy začalo ešte pred určením splátkového kalendára a z toho dôvodu toto konanie pokračovalo naďalej aj po určení splátkového kalendára (t.j. určenie splátkového kalendára nezakladalo v danom prípade dôvod na zastavenie konania a samo osebe ani dôvod na zamietnutie žaloby), pričom v takomto pokračujúcom konaní môže súd po vykonaní dokazovania vydať aj meritórne rozhodnutie zaväzujúce dlžníka na plnenie, ktoré ale v prípade existujúceho právoplatného rozhodnutia o určení splátkového kalendára možno vykonať výlučne v rozsahu a v lehotách podľa splátkového kalendára. V kontexte danej veci súd prvej inštancie s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti správne aplikoval príslušné zákonné ustanovenia týkajúce sa rozhodnutia o oddĺžení žalovaného v uznesení o určení splátkového kalendára a v odôvodnení napadnutého rozsudku aj náležitým, zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom svoje skutkové a právne závery zdôvodnil.

19. Ako zjavne nedôvodné odvolací súd vyhodnotil aj odvolacie námietky žalovaného týkajúce sa ním tvrdených procesných pochybení súdu prvej inštancie. Žalovaný v odvolaní neuvádza konkrétny dátum pojednávania, ku ktorému smerujú jeho výhrady a tak sa odvolací súd môže len domnievať, že procesné námietky žalovaného obsiahnuté v odvolaní smerujú k poslednému pojednávaniu konanému dňa 19.10.2018, na ktorom bol vyhlásený predmetný rozsudok vo veci samej. Námietky žalovaného, že predvolanie na pojednávanie mu prišlo 7 kalendárnych dní pred samotným vytyčeným pojednávaním, v dôsledku čoho nemal dostatok času na prípravu a že na toto pojednávanie nebol predvolaný jeho právny zástupca, sú zjavne neopodstatnené. Z obsahu spisu nesporne vyplýva, že súd prvej inštancie termín pojednávania 19.10.2018 nariadil pokynom zákonnej sudkyne zo dňa 7.8.2018 a predvolanie bolo doručované jednak priamo žalovanému poštou, ktorý ho prevzal dňa 20.9.2018 (doručenka na č.l. 173 súdneho spisu), t.j. žalovaný mal plných 28 dní na prípravu na pojednávanie a súčasne súd prvej inštancie doručoval predvolanie na pojednávanie aj splnomocnenému zástupcovi žalovaného Y. T. Š., ktorému bolo správa (predvolanie na termín 19.10.2018) doručená do jeho elektronickej schránky dňa 19.9.2018 (doručenka na č.l. 177 súdneho spisu), t.j. žalovanej strane bol za účelom prípravy na pojednávanie poskytnutý čas vysoko prevyšujúci zákonom predpokladaných päť dní v zmysle ustanovenia § 178 ods. 2 CSP. Žalovaný v odvolaní ani žiadnym spôsobom nešpecifikuje, akou formuláciou alebo akým konštatovaním mala podľa jeho názoru zákonná sudkyňa na začiatku pojednávania prejedikovať svoje neskoršie rozhodnutie, pričom však ani zo zápisnice o pojednávaní a ani zo zvukového záznamu z pojednávania uloženého v elektronickej súdnej spise nevyplýva žiadne vyjadrenie zákonnej sudkyne, ktorým by vopred nenáležitým spôsobom prejedikovala svoje rozhodnutie

vo veci samej a tým zasiahla do práv ktorejkoľvek zo strán sporu. Navyše odvolací súd podporne poukazuje na ustanovenie § 181 ods. 2 CSP, ktoré výslovne predpokladá uvedenie predbežného právneho posúdenia súdom, čím sa vytvára priestor pre strany sporu pre ich efektívny postup v konaní vo vzťahu k vecnej a právnej argumentácii a súčasne sa tým sleduje zamedzenie vydávania tzv. prekvapivých súdnych rozhodnutí. Žalovaný vo svojom odvolaní neuviedol žiadne také skutkovo a právne relevantné dôvody, ktoré by privodili pre neho priaznivé rozhodnutie. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v súlade so zásadou kontradiktórnosti civilného súdneho procesu, z vykonaného dokazovania vyvodil správne skutkové závery a napokon aj vec správne rozhodol po právnej stránke. Rozsudok je podrobne odôvodnený, súd prvej inštancie v ňom vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil.

20. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v podanom odvolaní relevantným spôsobom nespochybnil ani nevyvrátil podstatné závery súdu prvej inštancie premietnuté do výrokovvej časti napadnutého rozsudku, odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a z toho dôvodu odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. v časti úrokov z omeškania a v napadnutom výroku III. o náhrade trov konania v zmysle § 387 ods. 1, ods. 2 CSP ako vo výroku vecne správny potvrdil.

21. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%, keďže bol žalobca v odvolacom konaní plne úspešný.

22. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť v podpísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).